

Οι άγιοι μάρτυρες Χρύσανθος και Δαρεία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Οι άγιοι μάρτυρες Χρύσανθος και Δαρεία ζούσαν κατά την εποχή του αυτοκράτορα Νουμεριανού. Ο πατέρας του Χρύσανθου ήταν Αλεξανδρινός, ονομαζόταν Πολέμων και είχε το αξίωμα του συγκλη-τικού. Η Δαρεία κατα-γόταν από την Αθήνα.

Ο Χρύσανθος, όταν προσελκύστηκε από κά-ποιον χριστιανό στη χριστιανική Πίστη και βαπτίσθηκε, εκήρυττε φανερά και με θάρρος τον Ιησού Χριστό. Για το λόγο αυτό ο ίδιος ο πατέρας του, που ήταν ειδωλολάτρης, τον έκλεισε σε μια απάνθρωπη φυλακή, πιστεύοντας ότι έτσι θα τον έκανε να επανέλθει στην ειδωλολατρία. Επειδή όμως ο Χρύσανθος δεν υποχωρούσε, αλλά έμενε σταθερός και ακλόνητος στη θρησκεία του Χριστού, ο πατέρας του έστειλε και έφεραν από την Αθήνα μια πανέμορφη νέα, ονόματι Δαρεία, με την οποία και τον πάντρεψε, έχοντας την πεποίθηση ότι με τον έρωτα πλέον προς αυτήν το παι-δί του θα αρνούνταν το Χριστό και θα επανερχόταν στην ειδωλολατρία. Η Δαρεία όμως, αντί να πείσει τον Χρύ-σανθο, πείστηκε εκείνη απ' αυτόν. Έτσι εγκατέλειψε την ειδωλολατρική θρησκεία, ασπάστηκε το χριστιανισμό και δέχτηκε το άγιο Βάπτισμα. Κατ' αυτών δε τον τρόπο δια-φυλάχτηκε άτρωτη η παρθενία και των δύο.

Μετά από το γεγονός αυτό, οι ειδωλολάτρες συκοφάν-τησαν τους Αγίους στον έπαρχο Κελλερίνο. Εκείνος τότε τους συνέλαβε και τους παρέδωσε για ανάκριση στον τριβούνιο Κλαύδιο. Αυτός τους υπέβαλε σε πολλά και τρομε-ρά βασανιστήρια. Επειδή όμως έβλεπε ότι οι Άγιοι δεν κλονίζονταν από τα βασανιστήρια και έμεναν σώοι και αβλαβείς από τις διάφορες κακώσεις, αρνήθηκε και ο ίδιος την

ειδωλολατρία και πίστευσε στο Χριστό. Και δεν πίστευσε μόνον αυτός· πίστευσαν και η γυναίκα του Ιλαρία και τα δύο του παιδιά Ιάσων και Μαύρος και οι στρατιώτες που είχε υπό την εξουσία του.

Όλοι δε αυτοί κατόπιν καταδικάστηκαν σε θάνατο και έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου στις δεκαεννέα του μηνός Μαρ-τίου. Συγκεκριμένα, τον Κλαύδιο τον έδεσαν σε μια πέτρα και μαζί μ' αυτήν τον έριξαν στη θάλασσα, όπου και ο Άγιος ετελειώθη. Τη σύζυγό του, τα παιδιά του και τους στρατιώτες του τους αποκεφάλισαν με ξίφος. Τους αγίους Χρύσανθο και Δαρεία τους έριξαν οι ειδωλολάτρες μέσα σ' έναν βόθρο και τους σκέπασαν με χώματα και πέτρες. Εκεί λοιπόν στον βορβορώδη λάκκο οι άγιοι Χρύσανθος και Δαρεία ετελειώθησαν και έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρώπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας -Μάρτιος, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 128-129)